

מסכת שקלים

פרק ב

א. מִצְרָפִין שְׁקָלִים לְדַרְכֵּי מִשְׁכָּן מִשְׁכָּן הַדֶּרֶךְ. כָּשֶׁם שֶׁהָיוּ שׁוֹפְרוֹת בְּמִקְדָּשׁ, כֹּךָ הָיוּ שׁוֹפְרוֹת בְּמִדְיָנָה. בְּנֵי הָעִיר שֶׁשָּׁלְחוּ אֶת שְׁקָלֵיהֶן וְנִגְנְבוּ אוֹ שֶׁאָבְדוּ, אִם נִתְרַמָּה הַתְּרוּמָה, נִשְׁבָּעִין לַגִּזְבָּרִים. וְאִם לֹא נִשְׁבָּעִין לְבְנֵי הָעִיר, וּבְנֵי הָעִיר שֶׁשָּׁלְחוּ תַּחְתֵּיהֶן. נִמְצְאוּ, אוֹ שֶׁהִתְחַזְּרוּ הַגִּזְבָּרִים, אֵלּוּ וְאֵלּוּ שְׁקָלִים, וְאִין עוֹלִין לָהֶן לְשִׁנָּה הַבָּאָה:

ב. הַנּוֹתֵן שְׁקָלוֹ לְחֵבֶרֶוֹ לְשֶׁקֶל עַל יָדוֹ, וְשֶׁקֶלוֹ עַל יָדֵי עֶצְמוֹ, אִם נִתְרַמָּה תְּרוּמָה מֵעַל. הַשּׁוֹקֵל שְׁקָלוֹ מִמַּעוֹת הַקֹּדֶשׁ, אִם נִתְרַמָּה תְּרוּמָה וְקָרְבָּה הַבְּהֵמָה מֵעַל. מִדְּמֵי מַעֲשֵׂר שְׁנִי, מִדְּמֵי שְׁבִיעִית, יֵאָכֵל כָּנָגְדוֹן:

ג. הַמְכִּיֵּס מַעוֹת וְאָמַר, הִרִי אֵלּוּ לְשֶׁקֶלִי, בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, מוֹתְרִין נִדְבָה. וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים, מוֹתְרִין חֲלִין. שְׁאֲבִיא מִהֶן לְשֶׁקֶלִי,

שׁוין שְׁמוֹתָרן חֲלִין. אֵלּוּ לְחֻטָּאת, שׁוין שְׁהַמוֹתָר נִדְבָה. שְׁאַבִּיא מִהֶן
לְחֻטָּאת, שׁוין שְׁהַמוֹתָר חֲלִין:

ד. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מַה בֵּין שְׁקָלִים לְחֻטָּאת. שְׁקָלִים יֵשׁ לָהֶם
קִצְבָה, וְחֻטָּאת אֵין לָהּ קִצְבָה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אַף לְשְׁקָלִים אֵין
לָהֶן קִצְבָה, שְׁכַנְשְׁעֵלוּ יִשְׂרָאֵל מִן הַגּוֹלָה הָיוּ שׁוֹקְלִים דְּרַכּוּנוֹת, חֲזָרוּ
לְשִׁקוֹל סְלָעִים, חֲזָרוּ לְשִׁקוֹל טָבָעִין, וּבִקְשׁוּ לְשִׁקֹּל דִּינָרִים. אָמַר
רַבִּי שְׁמַעוֹן, אַף עַל פִּי כּוֹ, יָד בָּלֹן שְׁוָה. אֲבָל חֻטָּאת, זֶה מֵבִיא בְּסִלַּע
וְזֶה מֵבִיא בְּשִׁתִּים וְזֶה מֵבִיא בְּשִׁלְשׁ:

ה. מוֹתֵר שְׁקָלִים, חֲלִין. מוֹתֵר עֲשִׁירִית הָאָפָה, מוֹתֵר קִנִּי זָבִין, קִנִּי
זָבוֹת, קִנִּי יוֹלָדוֹת, וְחֻטָּאוֹת וְאַשְׁמוֹת, מוֹתֵרִיהֶן נִדְבָה. זֶה הַכָּלָל, כָּל
שֶׁהוּא בָּא לְשֵׁם חֻטָּאת וּלְשֵׁם אֲשָׁמָה, מוֹתֵרן נִדְבָה. מוֹתֵר עוֹלָה,
לְעוֹלָה. מוֹתֵר מִנְחָה, לְמִנְחָה. מוֹתֵר שְׁלָמִים, לְשְׁלָמִים. מוֹתֵר פָּסֵחַ,
לְשְׁלָמִים. מוֹתֵר גְּזִירִים, לְגְזִירִים. מוֹתֵר גְּזִיר, לְנִדְבָה. מוֹתֵר עֲגִיִּים,
לְעֲגִיִּים. מוֹתֵר עֲגִי, לְאוֹתוֹ עֲגִי. מוֹתֵר שְׁבוּיִים, לְשְׁבוּיִים. מוֹתֵר
שְׁבוּי, לְאוֹתוֹ שְׁבוּי. מוֹתֵר הֵמֶתִים, לְהֵמֶתִים. מוֹתֵר הֵמֶת, לְיוֹרְשָׁיו.
רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר, מוֹתֵר הֵמֶת, יֵהָא מִנָּח עַד שְׁיָבֵא אֵלֶיהוּ. רַבִּי גִתָּן
אוֹמֵר, מוֹתֵר הֵמֶת בּוֹנִין לוֹ נָפֶשׁ עַל קִבְרוֹ:

